

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Når jeg udtaler mig provokerende med hensyn til luksusuddannelser, er det naturligt, fordi vi ved, at der uddannes en hel del på de videregående uddannelser, der ikke er brug for bagefter. F.eks. ved vi, at der er kæmpestor arbejdsløshed blandt cand.mag.er, og derfor bør vi ligesom tage de ting ad notam, der sker ude i erhvervslivet, undersøge, hvad der er brug for i erhvervslivet, og koncentrere os om de uddannelser, hvor der er mulighed for beskæftigelse, når man har afsluttet sin uddannelse. Det er det, det hele handler om. Man skal passe på, at man ikke bare siger til de uddannelsessøgende, at de må tage, lige hvad de vil. Vi har også hørt her fra talerstolen i dag, at man er interesseret i at forsøge at få en styring her, og det er jeg selvfølgelig positiv over for.

Jeg mener bare, at der stadig væk er en stor pukkel af færdiguddannede, der ikke kan få arbejde, og det synes jeg absolut ikke er sjovt, selv om fru Elisabeth Arnold står og smiler ad det. Jeg synes, det er ret alvorligt.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Myterne trives, og hvis der ikke er nogen, der imødegår dem, får de jo lov at leve i endnu flere år.

Jeg vil godt sige til hr. Køpke Christensen, at jeg tror, at Fremskridtspartiet snart skal revurdere deres ideer om magistre og deres arbejde andre steder end de traditionelle, nemlig gymnasieskolen og undervisningssektoren i øvrigt. Jeg tror, ministeren vil give mig ret i, at i Dansk Arbejdsgiverforening og i industrien er man utrolig glad for de magistre, der er kommet ind i den private sektor som informationsmedarbejdere og informatikmedarbejdere. De får store opgaver med udvikling af eksportmarkeder, fordi de har kendskab til fremmede landes kultur, sprog osv. Vi skal passe på, hr. Køpke Christensen, at vi ikke går rundt med nogle forestillinger om, at vi skal uddanne folk til specielle placeringer på arbejdsmarkedet, for i et dynamisk samfund som det danske er arbejdsmarkedet heldigvis meget mere differentieret. Så prøv at tage kontakt med folk, der ved noget om det, og slet så det afsnit i talen næste gang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Køpke Christensen anbefalede os at lytte til erhvervslivet. En kendt erhvervsleder i Danmark har sagt, at det er ligegyldigt, hvilken uddannelse de unge får, bare de får en uddannelse. Alene derved bliver de kvalificerede til at klare et arbejde, til at løse nogle opgaver, til at tage et ansvar. Og hvis man endelig skal tale om et vigtigt fag, er det kulturhistorie, for det er det, der sætter dem i stand til at begå sig ude i den store verden. Så hvis vi skal lytte til erhvervslivet, skal vi opgradere magisterkonferens i kulturhistorie.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Nu skal vi jo ikke tage hensyn til, hvad en enkelt erhvervsmand har udtalt, det er jo ikke det, det drejer sig om her i dag. Og selvfølgelig skal vi have vore egne holdninger.

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiet, at når vi taler om magistre, så ved jeg godt, at erhvervslivet også kan bruge magistre, men var det ikke en idé, hvis vi her fra Folketinget sagde, at vi styrer uddannelserne således, at vi prioriterer de uddannelser, der er mest relevante i forhold til erhvervslivet? Det er da klart, at på visse områder indebærer magisteruddannelsen virkelig en fordel for erhvervslivet, men andre steder kunne undervisningen måske revurderes, hvis man vidste, at de pågældende skulle ud i erhvervslivet bagefter.

Jeg kender adskillige arbejdsløse cand.mag.er, og jeg er klar over, at der er visse ting, de godt ville have haft med i uddannelsesforløbet, fordi de kunne bruges i erhvervslivet. Vi ved på forhånd, at de kommer ud i arbejdsløshed, hvorfor så ikke stoppe op og sige: Det kan ikke lade sig gøre, I må altså tage en anden uddannelse, eller også må vi prøve at revurdere de eksisterende uddannelser.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan love, at det bliver den sidste i denne omgang.

Det kan ikke nytte noget, at hr. Køpke Christensen fremhæver, at han kender adskillige magistre, der ikke har et job. Arbejdsløshedsstatistikken taler sit tydelige sprog. Det er de